

Folldal Menighetsblad

Nr. 4

Høsten 2015

Årgang 26

Dalen kyrkje pynta til hausttakkefest

Av innholdet:

Lys i mørke rom (side 3)
Først gravplass, så kyrkje (side 4-5)
Kyrkjevalet (side 12)

Livets gang

Døpte:

Folldal:
28. juni Siri Garmager
1. august Aslak Berget Streitlien

Romsdalssætra:
26. juli Jo Haldos

Døde:

Dalen:
29. juli Aud Slåen

Egnund:
27. mai Astrid Krokmoen
5. juni Hallvard Strypet

Folldal:
27. mai Signe Brandsnes
17. juni Ingvild Trønnes
12. august Amund Randen
14. august Kristoffer Rustad

DEN NORSKE KIRKE • Øvre Folldal og Folldal menigheter

Kirkekontoret, 2580 Folldal • www.folldal.kirken.no

Sokneprest Jon Olav Ryen

Fridag mandag
Tlf. 62 49 10 00 (kont.) 900 12 378 (mob.)
E-post: soknepresten@folldal.kirken.no

Daglig leder Solveig R. Elgevasslien

Tlf. 62 49 10 00 (kont.), 97 47 27 67 (priv.)
E-post: kyrkjevergen@folldal.kirken.no

Menighetssekretær/saksbehandler

Hege Rybaug (man, tirs, ons)
Tlf. 62 49 10 00

Sekretær Mona M. Voll (tors)

Tlf. 62 49 10 00

Organist (kantor)

Irina Grechaniuk, tlf. 463 79 284

Kirketjenere

Folldal: Bård Høisen Lohn, tlf. 979 59 060
Dalen: Mari Spydevold, tlf. 403 28 031

Menighetsråd/sokneråd/kapellutvalg

Folldal: Magnhild Brandsnes (leder)
tlf. 900 20 096
Øvre Folldal: Per T. Borkhus (leder)
tlf. 62 49 30 83
Egnund kapellutvalg:
Olav Strypet (leder), tlf. 950 32 265

Diakoniutvalg

Kari Garmager, Evy Kjølle, Petra Nyheim, Kari Nyvoll, Reidun Phillips.

Kirkestua tlf. 62 49 00 85

Givertjenesten for Folldal prestegjeld

Kirkekontoret, 2580 Folldal
Bankgiro: 1822.07.46646

Konto for frakt av brukte klær:

1822.14.11621

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Redaksjonskomite:

Arild Alander, Solvor Alstad, Oddfrid Eriksrud,
Kari Garmager, Jon Olav Ryen (red.).
Vararepr. Reidun Phillips.

Ansvarlige utgivere:

Folldal menighetsråd og Øvre Folldal
sokneråd.

Bladets adresse:

Kirkekontoret, 2580 Folldal.

Bankgiro: 1895.25.27688

Kirkens SOS

Døgnåpen telefon: 22 40 00 40

Neste blad kommer ut ca. 10. desember.
Stofffrist: 13. november.

Lys i mørke rom

av Anja B. Eide

«Han formet deres hjerte, alle deres gjerninger kjenner han.»

(Salmenes bok 33:15)

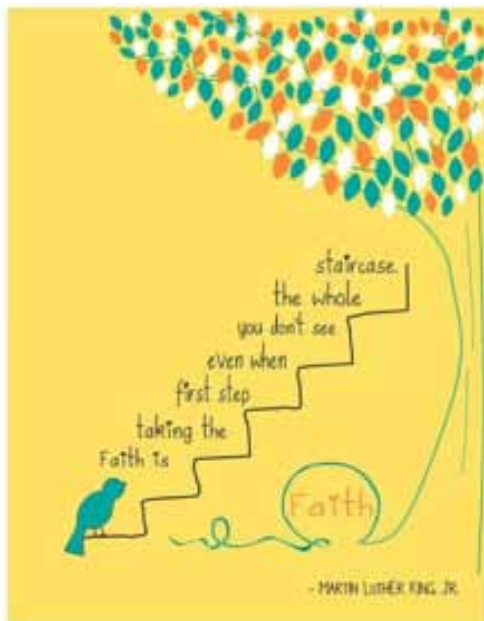
Livet kan på mange måter sammenlignes med et hus. Selv vokste jeg opp i et stort hus med hage og gjerder rundt. Innvendig var det mange rom, noen store og åpne, noen små og lukkede, og noen mørke og fuktige rom som nesten bare sto tomme.

I oss er det også sønn. Vi har noen store åpne rom i livene våre som er synlige for andre. Noen pene og pyntede rom som vi mer enn gjerne viser frem. Og så er det de mørke og bortgjemte rommene som vi egentlig aldri har lyst til å vise noen. De som verken er pyntet eller pene, de som kanskje til og med skjuler mye vondt og vanskelig. Her har smerten og skammen bosatt seg. Kanskje er det ufullstendige prosjekter man ikke har klart å fullføre, kanskje er det sorgen etter å ha mistet noen, eller kanskje er det minner man helst ikke vil se igjen.

For mange kan bønn synes å være store ord fra presten i kirka, som et stort pyntet rom i høytiden. Men det er så mye mer. Bønn er, for å sitere den katolske presten Henry Nouwen, «å våge sårbarheten». Bønn trenger ikke å være når vi viser Gud de store fine rommene våre. Det kan være å invitere ham inn i de mørke rommene i kjelleren, åpne seg og vise seg for Gud på alle måter.

Samfunnet vårt anser ofte sårbarhet som svakhet, men å vise det til Gud i bønn krever mot og styrke. Det betyr at vi må gå inn i oss selv og møte mørket og kulden som man aller helst vil lukke inne i et mørkt rom i kjelleren. Men der i mørket, der det er aller tyngst og vanskelig, vil Jesus møte oss.

«Jeg er verdens lys. Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.» (Johannesevangeliet 8:12)

Først gravplass, så kyrkje

Sjøl om Folldal fekk eigen kyrkjegard og kyrkje midt på 1700-talet, så var det lang veg for folk i oppi Dalen. Men det vart gravplass ved Dalholen i 1915, og kapell i 1935. Dermed er det eit dobbeltjubileum i år.

Øvre Folldalen hørte i frå første tid til Lesja prestegjeld, og bygdelaget sokna til Dovre kyrkje. Men det var ein lang kyrkjeveg, og vanskeleg om vinteren og i førefallet om våren. Men så fekk øvre og nedre Folldalen i stand gravplass i lag og bygde felles kyrkje midt på 1700-talet. Nedre Folldalen hørte da til Tønset prestegjeld. Heile Folldalen vart samla, saman med Alvdal, i Lille-Elvedal prestegjeld først i 1860-åra.

Eigen gravplass

Men det var framleis lang veg til kyrkje og kyrkjegard for dei som budde øverst i Folldalen, og dalingane var samde i ønsket om eigen gravplass og kyrkje. Kretsane Slåen og Dalen søkte i 1911 om å få anlagt ein såkalla hjelpekyrkjegard på Dalholen, og baud fri grunn til dette.

Ola E. Eide (Eidehaugen) var med i kyrkjetilsynet frå Øvre Dalen, så han fekk oppdraget å finne ein høveleg stad for gravplassen. Og dette måtte bli på den flate lyngmoen like ovafor garden Dalholen, med skysskifte, butikk og poståpneri – altså det naturlege sentrum for Øvre Dalen. Grunnen var det Ola Dalløkken som åtte, og han ga det nødvendige arealet gratis.

Støpul og kyrkjeklokker

Kyrkjetilsynet i Folldalen gjekk inn for å yte pengar til ein støpul og ei klokke. Dette klokkeårnet skulle byggjes midt på gravplassen, slik at det seinare kunne bli inngang i eit kapell. Støpulen vart bygd av Erik Talleraas i Søre Systuggu.

Det vart to kyrkjeklokker. Den eine var ei gave frå Johannes Dalholen til minne om kona Fredrikke, som dødde nettopp i 1914. Den andre vart gjeve av Dalen og Slåens kvindeforening same året.

Denne foreninga var forøvrig ein pådrivar i arbeidet med både gravplass og kyrkje, og dei samla inn mye penger til desse føremåla. Laura Talleraas, søster til nemnde Erik Talleraas, var aktiv i kvinneforeninga, og på eit møte i foreninga i Søre Systuggu sommaren 1915 hengte Erik opp kyrkjeklokkene i støpulen han var ferdig med, og prøveringte for kvinnfolka. Dermed fekk dei for første gong høyre kyrkjeklokker oppi Dalen.

Vigsling 1915

Gravplassen var ferdig inngjerda i 1914. Året etterpå kom støpulen på plass, og så kunne sokneprest Eggen vigsle gravplassen den 18. oktober 1915.

Da var kyrkjegarden i øvre Dalen for øvrig allereie teke i bruk. Erik O. Eide (Eidehaugen) var nemleg den første som vart gravlagt der, i august same året.

Også kyrkje

Det var Dalen og Slåens kvindeforening som gjekk i bresjen også for å få kyrkje oppi Dalen. Det var den som valde byggjekomite, i 1922. I 1924 låg første teikninga føre, laga av Erik Talleraas. Eit soknemøte gjekk samrøystes inn for denne.

Men det gjekk lang tid med mye brevveksling mellom byggjekomiteen og sentrale instansar. Teikninga vart ikkje godkjent i departementet, og ingeniør Einar Landmark ved Folldal Verk laga ei ny i 1931. Også denne var ei lafta bygging.

Tida først i 1930-åra var økonomisk vanskelege år, men i 1933 tok bygginga til. Stein vart brote og kjørt fram på dugnad, og grunnmuren kom på plass. Mykje tømmer vart gjeve. Det vart kjørt fram til byggeplassen og saga og lagt opp til tørking, også her med mye gratisarbeid. Våren 1933 starta så bygginga av kyrkjeset, eit oppdrag som Sølvest Toftaker og Emil Dalløkken stod for.

Sjølv kyrkjebygget stod ferdig hausten 1933, og så kom arbeidet med innreiing og utsmykking. Preikestol og alterring vart laga av Fridtjov Dalslåen. Han har også laga døype-

Dalen kapell, fotografert mens støpulen fortsatt står. Foto: H. Joramo, Oppdal / Musea i Nord-Østerdalen, nr. 33195B

fonten og nummertavlene. Altertavla er det Olav Solgard som har laga, og midtfeltet er måla av Ragnvald Einbu frå Lesja. Han var det og som sommaren 1934 måla kyrkja innvendig. Med på det arbeidet var Folladalen sin eigen "bygdemålar" Olaf Simenstad. Benkane vart snikra i kyrkja av dalingar. Det var i det heile stort sett dalingane sjølve som stod for arbeidet med kyrkja.

Førte orgelet var eit trøorgel som jentelaget Fjellgjenta ga. Det vart elektrisk orgel da strauamen kom i 1958, og dagens orgel er det fjerde i Dalen kyrkje, frå 1977.

Mykje meir kunne vore nemnt. Ein kan ta med at kyrkjespiret var ei gave frå Folladalen Verk, laga av Eilert Stuedal i 1933.

Det skal og nemnast at kostnaden i reie pengar kom på 20.000 kroner. Dette var det kvinneforeninga som hadde skaffa til veges. Slik nådde dei målet dei sette seg da foreninga vart starta i 1914 – å få eiga kyrkje oppi Dalen.

Vigsling 1935

Med dette hadde dalingane fått sitt eige gudshus. Den høgtidelige vigslinga var det biskop

Henrik Hille som gjorde, saman med prost Klute og prestane i prostiet. Dette var 2. juni 1935, søndag før pinse, med fint vær og sjølsagt eit stort frammøte til ein slik viktig merkjedag for lokalsamfunnet.

Mykje meir om Dalen kyrkje kan du lese i Ivar O. Eide si bok Dalen kapell 1935 – 1985, som er hovedkjelde til denne artikkelen.

Arild Alander

Kan du....?

Kan du smile når alt går på skeive,
og velsigne den motgang du får?
Da kjenner du kunsten å leve,
da vet du at allting gror.

Kan du senere med ro i sinnet,
ta gode og harde ord.
Da skal du bestandig finne,
at den som er liten, er stor.

Om du heller vil gi enn å kreve,
og dele med andre ditt brød.
Da har du lært kunsten å leve,
da faller det lett å dø.

Kan du bære en byrde for andre?
Kan du brukes som støttestav?
Kan du veilede uten å klandre?
Da fyller du livets krav.

Kan du greie å la deg belære,
av en ringe, uverdigg bror?
Og gi avkall på stolthet og ære.
Ja, da er du virkelig stor.

(ukjent)

Jeg spør Møyfrid Berg om å bidra til denne spalten neste gang!

Elin Randen Myklebust

I denne serien i menighetsbladet portretteres kjente og ukjente menn og kvinner fra bibelhistorien.

Saras rivalinne

Abraham og Sara er et kjent par fra bibelhistorien. De hadde lenge vært barnløse, og håpet om en arving minket etter som årene gikk. Så var det en dag at Sara (også kalt Sarai) sa til mannen sin: «Herren har hindret meg i å føde barn. Gå nå inn til slavekvinnen min! Kanskje får jeg en sønn ved henne!» (1. Mosebok 16,2)

Ut i kulden

Etter at Saras slavekinne Hagar ble gravid, oppstod det et meget anstrengt forhold mellom henne og Sara. Sistnevnte ble sjalu på sin tjenestekvinne, og angret trolig på at hun oppfordret mannen sin til å få barn med henne. Enden på dette ble at Hagar måtte forlate hjemmet i hui og hast. Hagar måtte nå friste tilværelsen i ørkenen en tid, med sterk varme om dagen, kulde om natten.

Englebesøk

Men bibelhistorien vet å fortelle noe om Guds omsorg for Hagar i denne vanskelige perioden: Hun ble trøstet av en engel ved en vannkilde i ørkenen. Engelen sa til henne: «Vend tilbake til husfruen din! For jeg vil gjøre slekten til din sønn stor, så stor at den ikke kan telles». Hagar vendte etter hvert tilbake til sitt hjem, og fødte sønnen Ismael.

Men senere – da Sara fikk sønnen Isak – måtte Hagar igjen forlate hjemmet, denne gangen

trolig for godt. Sønnen Ismael var nå 14 år, og han og moren bosatte seg i ørkenen. Trolig var det Sara som på ny ikke tålte en rivalinne ved sin side. Men også denne gangen fortelles det at Herrens engel oppmuntret Hagar og gav henne og sønnen nytt mot. Ismael ble bueskytter, og regnes som stamfar for araberne. Også muslimene regner sin stamtavle tilbake til Abraham gjennom ham.

Halvsøsken

Gjennom Abrahams og Saras sønn Isak startet jødernes slektshistorie, med deres 12 stammer. Sara og Hagar regnes dermed som stammødre til henholdsvis jødene og araberne. Slik sett er jøder (inklusive kristne) og muslimer på en måte halvsøsken: De regner seg alle som Abrahams barn, men gjennom hver sin stammor. I åndelig forstand kalles også vi kristne for «Abrahams barn», ettersom Jesus var jøde, og nedstammet fra Abraham gjennom Isak.

Jon Olav Ryen

Glimt fra menighetslivet:

Menighetstur til Innset og Kvikne

I begynnelsen av juli arrangerte menighetene i Fолldal tur til Innset kirke. Turen samlet 34 deltakere, og gikk via Oppdal til Innset med retur om Kvikne. Etter besøket i Innset kirke var det middag på Orkelbogen, en gammel gård som er blitt opprustet og utbygd til spise- og overnattingssted.

Velkommen om bord: Reidun Phillips var deltaker og medhjelper på turen.

Første stopp:

På Oppdal var det kaffèrast på IMI Stølen. Her ser vi noen av deltakerne før bussen går videre:

Fra venstre Harald Strømbu, Per T. Borkbus, Inger Oline Lilleeng, Kari Garmager, Ruth Strømbu, Kirstine P. Tallerås og Kjellaug Eiklid.

Gjenoppbygd: Innset kirke ble påtent og ødelagt ved brann i 1995. Men allerede 5 år etter, høsten 2000, stod den nye kirken ferdig. Her ser vi omviser Kåre Haugan fortelle om det vakre kirkebygget.

Moderne og stilfullt: Interiøret i Innset nye kirke er en fin blanding av gammel og ny stil. Den barokke altertavla er gjenskapt på vakkert vis. (fotos: Jon Olav Ryen)

Fra kjøkkenvinduet

Under denne vignetten skriver vår spaltist om stort og smått fra sitt utsiktspunkt på kjøkkenet.

«En sommer er over», synger Kirsti Sparbo og jammen tror jeg denne sommeren er over før den egentlig har begynt. Juni og juli har gått med til å vente på sol og varme. Og plutselig er vi langt inn i august, og vi vet at selv om det skulle bli fint vær, så blir det ikke sommervarme. Men vi har da hatt noen fine dager denne sommeren også. Dessuten det vi absolutt ikke kan gjøre noe med er det vel egentlig ingen vits i å bruke tid på. Det er utrolig frodig og grønt over alt. Blomstene i verandakassene svømmer for livet og lengter etter tørke.

Jeg trodde ikke at lukt kunne bringe frem minner, men det fikk jeg erfare en dag jeg gikk gjennom et kratt med einerbusker. Den friske, sterke lukta brakte frem minner fra seterlivet i Misterdalen, i Rendalsfjella, for over 60 år siden. Einer var en skattet plante den gang. Hver lørdag ble det trehvite gulvet i seterstua skurt med fin elvesand. Etterpå ble det vasket med grønnsåpe og så strødde vi einer utover gulvet. Rundt peisen ble stukket inn einerkvister, pengeris og bjørk. På bordene ble det satt vaser med myrull, blåklokker, prestekrager og langbunk. Langbunk kalte vi de lange stråene som vokste på setertrøene før. Vi har dem forresten her i Follidal også. Den gode lukten fra bar og løv fylte den gamle seterstua som var pyntet til helga da det ofte kom «hemfolk» - de som var i bygda og drev med onna.

Det var mye slit på de gamle setrene hvor det ikke var innlagt vann og melka ikke ble hentet av tankbil. Å få strøm dit var det aldri snakk om, selv ikke i dag. Hver dråpe melk ble tatt vare på og ble til ost og smør. Vi ungene måtte røre møsmørkjelen kald ute på bakken. Men vi visste at som belønning fikk vi skrape skoven som ble igjen etter at osten var lagt i utskårne former. Det var like stor spenning hver gang for å se når osten var ferdig, om møsmøret hadde fylt alle kriker og kroker i forma slik at

de nydelige mønstrene kom fram. Det beste ved hele ystinga syns nå jeg, var når det ble lagd møsmørklubb. Det var store flate klubber lagd av byggmjøl, salt og vann. Disse ble sluppet opp i ystkjelen på slutten av ystinga slik at møsmøret la seg rundt klubben. På denne varme klubben smurte vi så nykjernet smør og spiste sammen med rømme og dravle. Dravle ligner på skjorost men den er mer sammenhengende og ikke kornete. Vi gledet oss i dager til det skulle være klubb og rømme. Siden jeg hadde tanter og onkler på flere av setrene, så vanket det ofte møsmørklubb på meg. Sikkert kost som i dagens magre samfunn hadde fått betegnelsen helsefarlig.

En annen måte å utnytte einerbusken på var å koke kvister, sile av og skylle håret i denne ekstrakten. Håret ble skinnende blankt og sunt, så det var nok stoffer der som var bra for håret. Bærene fra einerbusken ble også tatt vare på og brukt i matlagingen. Det pleier jeg å gjøre nå også. Vi ungene hadde våre plikter hver dag. Når kuene var melket om morgenen måtte vi være med å «lokke å». Da gikk budeia først og vi ungene bak kuflokken og fikk dem dit de skulle beite den dagen. Jeg husker lokkinga fra budeiene som ljomet utover setervollen. Ofte gikk de med strikketøyet i hånda. Forklærne deres hadde en stor lomme foran til å ha garn-nøstet i. Tida måtte ikke kastes bort. Etter at kuflokken var kommet dit den skulle, samlet alle budeiene seg på en av setrene og drakk kaffe før alle gikk hver til sitt for å «pynte» fjøsene. Å «pynte» fjøset var det samme som å spa møkka ut av gluggen og strø sagflis i båsene. Så var det å fore griser og kopplam, dra separatoren og kanskje også dra slipesteinen hvis trøene skulle slåes. Alle skråninger og kanter ble nøye slått med hjå så den måtte være skarp. Jeg husker ennå hvor tungt det var. Blakken og slepriva tok de små trøene. Når alle plikter var unnagjort, kunne vi ungene grave mark og ta en liten fisketur eller leke oss. Disse sommerdagene på setra er

Fra kjøkkenvinduet

Seterstue: Interiør gjenskapt med gammelt møblement på Folldal Bo- og servicesenter.

blant mine fineste sommerminner. Vi klev og klatra og badet i iskaldt fjellvann. Ingenting var farlig den gang og vi fikk lov til å utfolde oss bare vi var hjemme i tide til måltidene. Det eneste vi måtte passe oss for var hoggorm. Vi så mye orm, men ingen ble bitt. Den var ofte nære innpå setra i det høye gresset eller den solte seg på steinhellene. Men det var en slags fredelig sameksistens som hersket. Dessuten gikk vi alltid i gummistøvler uansett varme.

I dag ligger setrene på denne vollen øde. De gamle tømmerveggene er blitt litt gråere og husene mindre enn de var før. Noen blir brukt som hytter og noen forfaller dessverre. Der det før lød bjeller fra ku og sau, er det nå helt stille. Trøene gror igjen og løene holder på å rase sammen. Så når jeg besøker Misterdalen om sommeren, er det vemodig, men samtidig bringer det fram mange gode minner.

I sommer har jeg hørt mye på radioen, P1+. Der har det vært mange spennende sommervikarer med musikk fra de glade 50- og 60 årene. Så vi har hatt litt rullatordans på

kjøkkenet når de gamle klinelåtene har dukket opp. En av programlederne har vært Margrete Holt – hun som i sin tid hadde «Det fikser P1». Hun avsluttet sitt program her en dag med å si noen kloke ord til ettertanke: «Vi skal alle dø en dag, men husk å leve alle de andre dagene». Så håper jeg vi får en riktig fin høst alle sammen.

Solvor Alstad

Kandidatliste til Folldal menighetsråd 2015-2019

1. Anne Helga Bjerkeseth Øian
2. Erik Flataas
3. Per Arild Blæsterdalen
4. Synnøve Steien Bakken
5. Arild Alander
6. Ola Kroken
7. Ann-Kristin Ulsletten Furuho
8. Kristin Kylstad Streitlien
9. Oddfrid Eriksrud
10. Bergsvein Odden
11. Eivind Faldet
12. Ellen Randi Skomakerstuen Oldervik
13. Odd Hallgeir Øien
14. Sølvi Nordeng
15. Mona Oddløyen
16. Jonny Randen
17. Jan Ivar Lien

Tid og sted for valget

Folldal flerbrukshus

søndag 13. september kl 13-16.

Folldal flerbrukshus

mandag 14. september kl 09-18.

Slik stemmer du ved kirkevalget

Stemmerett har alle medlemmer av Den norske kirke som bor i soknet og fyller minst 15 år i løpet av dette året.

På stemmeseddelen til *nytt menighetsråd* er kandidatene prioritert, og den kan leveres uendret. Men du kan også endre stemmeseddelen – både ved å:

- gi en tilleggstemme til inntil tre av kandidatene ved å sette kryss i ruten til venstre for navnet. Ved optellingen får disse kandidatene to stemmer

- tilføye opptil tre nye navn. Disse kan ikke gi tilleggstemme verken ved å sette kryss eller ved å gjenta navnet

18. Øyvind Bakken-Berg

19. Jan Kåre Lillekroken

20. Sigrun Osnes Aaseng

21. Tor Ketil Kristoffersen

Kandidatliste til Øvre Folldal sokneråd 2015-2019

1. Grete Morken
2. Birger Nyvoll
3. Mildrid Brendryen Østensen
4. Eirik Sletten
5. Trude Odden
6. Thommy Buvik
7. Gerd Sæteren
8. Eldar Slåen
9. Kari Dahlen
10. Bjørge Dahlen
11. Elin Borkhus
12. Frode Nyvoll

Valg av *nytt bispedømmeråd* er historisk fordi det i år er første gang med to kandidatlistene – nominasjonskomiteens liste og Åpen folkekirkes liste. På stemmesedlene er kandidatene prioritert, og de kan leveres uendret. Men også her kan du endre stemmeseddelen – både ved å:

- gi en tilleggstemme til inntil tre av kandidatene ved å sette kryss i ruten til venstre for navnet. Ved optellingen får disse kandidatene to stemmer

- føre opp inntil tre navn fra den andre valglisten. Disse kan ikke gi tilleggstemme verken ved å sette kryss eller ved å gjenta navnet

På www.kirken.no/hamar ligger det opplysninger om alle kandidatene på begge lister, og hva de mener om kirkeaktuelle spørsmål.

Kyrkjestuggu i Dalen

Kyrkjestuggu ved Dalen kyrkje er drygt 20 år, og er teikna av Reidar Morken og Øyvind Bakken Berg. Byggekomiteen bestod av Reidar Morken, Ole Tallerås og Kjell Ulsletten. Oddmund Jakobsen saga tømmeret, og det var mange frå oppi Dalen som hjelpte til med dugnadsarbeid under bygginga. Og vakkert er bygget, som vart innvia og teken i bruk sommaren 1994. Året etter kom stolpane ute opp, med bokstavane H.S. (Hans Sletten) og R.M. (Reidar Morken). Kari og Per Olav Slåsæther måla fire strøk med kvit måling rundt glasa da bygget var nytt.

Mange funksjonar

Kyrkjestuggu har fire rom: Møterom, rom for reiskap, bærerom og toalett. Kanskje kjem det skilt på dørene etter kvart. Det er òg ei kjell-arbu, for reiskap, da det blir for trengt i den vesle gangen. Bård H. Lohn har laga ny dør der, og sommarvikar Jens Inge Flatås har beisa.

Møterommet er eit koseleg rom, og det er mye brukt, mellom anna til soknerådet sine møter. Rommet er òg ope for dugnadsgjengen som møter opp på kyrkjegardsdagen i mai.

Blid kyrkjetenar: Mari kan òg handtere traktor.

Bærerommet er eit pent rom, med eit bord med bibel, eit trørgel, og teppe på veggen. Her er det rom for ettertanke, og mogleg å ta avskjed med den døde.

Oppfrisking av fargane

Hausten 2014 vart kyrkjestuggu beisa på nytt av Mari Spydevold, Per T. Borkhus og Alf Bakken. Eit nytt strøk med beis kom på nå i

Vakkert servicebus. Huset framfor Dalen kyrkja har blitt fornya med fine, friske fargar.

vår, av dei same som beisa i fjor. Signy Bakken måla kvitt rundt glasa.

Fire benkar fekk eit nytt strøk med måling, samt skåpet og dei to vasspostane. Likeeins vart grinda og hovudporten beisa og måla oppatt. Det er pent på kyrkjegarden vår, noko vi er stolte av.

Eg takkar Mari for ein triveleg og interessant prat denne sommardagen i juli. Og ynskjer lykke til vidare med arbeidet som kyrkjetenar i Dalen.

(Tekst: Kari Garmager

Foto: Mari Spydevold)

Håndverkskunst. Teppet i bårerommet har nattverden som motiv.

Småplukk

Diakoniens dag. *Diakoni* betyr 'tjeneste', og er i kirkelig sammenheng brukt om besøkstjeneste, sykepleie og ander omsorgstjenester. Diakoni innebærer å bry seg om hele mennesket, med dets legemlige og åndelige behov. Diakoniens dag arrangeres i år i Dalen første søndagen i september, i tilknytning til gudstjenesten i Dalen krk kl 11.00. Etter gudstjenesten blir det kirkekaffe i Fjellheim.

- SELSKAPSLOKALE MED SÆRPREG -

Kvebergsoya Gard

VELKOMMEN TIL OSS!

- Møte- og konferanselokaler med digitalt utstyr
- For 20 til 48 personer
- Overnatting i miljø fra oldemors tid
- Kjøreoppdrag og kanefart
- Ring for menyforslag og priser

FJØSET er et unikt lokale velegnet til feiring for lag, foreninger, firma, jaktlag, bursdager, barsedåp og konfirmasjon.

Eris Davids & Martin Kjøsberg
2582 Grimsbu
Telefon 62 49 03 33
Mob: 4161 3941 / 9524 1571
www.kvebergsoeya.com
post@kvebergsoeya.com

Grimsbu Turistsenter Motell & Camp ****

2582 GRIMSBU

Telefon: 62 49 35 29

Telefax: 62 49 35 62

e-mail: mail@grimsbu.no

www.grimsbu.no

Åpningstider:

Hverdager 08:00 til 22:00

Lørdager og søndager: 09:00 til 19:00

Utleie – Kurs – Salg

Kano

Klatring

Juving

Sykling

Paintball

telefon: 91 57 41 34

mail: fritid@grimsbu.no

www.grimsbu.no/fritid

Selskapslokaler – Møtelokaler – Kafeteria – Hytter – Rom - Camping

Middag serveres hver dag fra 13 til 19

Grillmat i hele åpningstiden.

Totalleverandør av trykksaker og grafiske tjenester

INFOTEKAS

- Trykksaker
- Logoutforming
- Firmaprofil
- Visittkort
- Aviser og tidsskrifter
- Brosjyrer
- Plakater

- Hefter og bøker
- Fargekopiering
- Papir og konvolutter
- Invitasjoner
- Konfirmasjonssanger
- Bryllupssanger
- Gravsanger

Abonner på Folldals Marked
- så får du vite hva som rører seg i bygda.

følg med på våre nettsider
www.folldalsportalen.no

Telefon 62 49 05 55 • E-post: post@infotek.as

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Ansvarlige utgivere:
Folldal menighetsråd og
Øvre Folldal sokneråd
Returadresse:

Folldal prestekontor, 2580 Folldal
Utforming: Infotek AS, 2580 Folldal

6. sept 15. s. i treenighetstiden Luk 10,38-42
11.00 Dalen krk. Ryen. Høymesse med
nattverd. Diakonien dag. Kirkekaffe

12. sept (lørdag)

18.00 Folldal krk. Ryen.
50-årskonfirmanter. Festsamvær på
Rondeslottet etter gudstjenesten

13. sept 16. s. i treenighetstiden Matt 5,10-12

11.00 Dalen krk. Ryen. Høsttakkefest
med presentasjon av nye
konfirmanter.
Offer: Menighetsarbeidet.
Kirkekaffe, med markering av
100-årsjubileet for kirkegården og
80-årsjubileet for Dalen krk.
19.00 Folldal krk. Ryen. Høsttakkefest
med presentasjon av nye
konfirmanter.
Offer: Menighetsarbeidet.
Kirkekaffe

27. sept 18. s. i treenighetstiden Matt 8,5-13

11.00 Rondaheim. Ryen.
Gudstjeneste med kirkekaffe

4. okt 19. s. i treenighetstiden Joh 7,14-17

11.00 Folldal krk. Ryen.
Familiegudstjeneste. 4-årsbok.
Minimusikal.
Offer: TV-aksjonen. Kirkekaffe

18. okt 21. s. i treenighetstiden Luk 16,19-31

19.00 Dalen krk. Ryen. Salmekveld

25. okt Bots- og bønnedag Luk 18,9-14

11.00 Dalen krk. Ryen.
Bots- og bededagsgudstjeneste

1. nov Allehelgensdag Matt 5,13-16

11.00 Folldal krk. Ryen.
Allehelgensmesse. Nattverd. Offer:
Menighetsarbeidet. Kirkekaffe

15. nov 25. s. i treenighetstiden Matt 14,22-34

11.00 Egnund kpl. Ryen.
Høymesse med nattverd

29. nov 1. s. i adventstiden Matt 21,10-17

11.00 Dalen krk. Ryen.
Familiegudstjeneste.
Lys Våken med 11-åringer.
Offer: Menighetsarbeidet.
Kirkekaffe

4. des (fre)

19.00 (?) Folldal krk.
Konsert med Rett og Slett

6. des 2. s. i adventstiden Joh 16,21-24

11.00 Folldal krk. Ryen.
Høymesse med nattverd

12. des (lør)

19.00 (?) Folldal krk. Julekonsert, til inntekt
for Andreas Olderviks minnepris.
Med Lars Eggen m.fl.

20. des 4. s. i adventstiden Matt 1,18-25

12.00 Dalen krk. Vi synger og spiller
julen inn. Kollekt til Folldal sang-
og musikkråd
19.00 Folldal krk. Vi synger og spiller
julen inn.
Kollekt til menighetsarbeidet

Klokkeslettene for konsertene 4. og 12. desember blir fastlagt senere på høsten